

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Mamateyova č. 17, IČO: 35 937 874, proti povinnému **P. H.**, bývajúcemu v B., **o vymoženie 48,03 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9 Er 678/2002, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Petra Hodermarského, so sídlom Exekútorského úradu v Rožňave, Akademika Hronca č. 3, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. februára 2012 sp. zn. 5 CoE 154/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Rožňava ako exekučného súdu z 30. septembra 2010 č. k. 9 Er 678/2002-15 v odvolaní napadnutom výroku, ktorým bola oprávnenej uložená povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Hodermarskému náhradu trov exekúcie 60,04 EUR do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Potvrdenie uznesenia exekučného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s uznesením exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil vadami konania vyplývajúcimi z ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., t.j. odňatím možnosti konať pred súdom. Za vady

konania označil to, že konajúce súdy nesprávne rozhodli, keď mu v rámci náhrady trov exekúcie nepriznali daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) v požadovanom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia je prípustnosť dovolania vylúčená, ak ide o uznesenie o trovách konania, teda i exekučného konania, resp. exekúcie.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani vady konania vyplývajúce z § 237 písm. f/ O. s. p., na ktoré poukazoval dovolateľ. V zmysle tohto ustanovenia je totiž dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa pritom rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, namietať v oprávnom prostriedku správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a pod.).

V predmetnej veci dovolateľ nespochybnil procesný postup odvolacieho súdu, ktorým by mu bola znemožnená realizácia jeho procesných práv, ale namietať nesprávne právne posúdenie veci – otázku výšky priznania DPH v rámci priznanej náhrady trov exekúcie. Touto otázkou by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. O taký prípad však nešlo, keďže odňatie procesných práv dovolateľovi zo spisu nevyplýva a prípadné nesprávne právne posúdenie veci samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie súdneho exekútora podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože oprávnenej ani povinnému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová